

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Cob/221/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216204003
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Zelenák
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1216204003.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Zelenáka a členiek senátu JUDr. Marty Šašinkovej a JUDr. Ley Gubovej, v právnej veci žalobcu SLOVAKIA ENERGY, s.r.o., Einsteinova 21, 851 01 Bratislava, IČO: 36 807 702, práv. zast. JÁNSKÝ & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Štúrova 13, 949 01 Nitra, IČO: 47 249 650, proti žalovanému LIKO Bratislava a.s., Miletičova 23, 821 09 Bratislava, IČO: 35 809 710, práv. zast. Consilior iuris s.r.o., Radlinského 51, 811 07 Bratislava - m. č. Staré Mesto, IČO: 47 231 157, o zaplatenie 87.070,33 EUR s prísl. a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 25Cb/99/2016-469 zo dňa 18.5.2021, jednohlasne takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava II č.k. 25Cb/99/2016-469 zo dňa 18.5.2021 potvrdzuje.

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.
2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručou dňa 9.3.2016 domáhal od žalovaného zaplatenia žalovanej istiny titulom nezaplatenia faktúr za dodanie elektrickej energie, vrátane dvoch upomienok. Súd vo veci už raz rozhodol rozsudkom zo dňa 24.5.2018, ktorým žalobu zamietol, z dôvodu vznesenej námietky premlčania zo strany žalovaného. Predmetný rozsudok bol po odvolaní žalobcu uznesením odvolacieho súdu sp. zn. 3Cob/11/2019 zo dňa 15.5.2019 zrušený. Súd prvej inštancie opätovne vyhodnotil žalobcom uplatnený nárok s dôrazom na stanovenie začiatku plynutia premlčacej lehoty, pre ktorý je rozhodná splatnosť opravnej faktúry č. 2211004851 a faktúry č. 2211004852 a vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného.
3. Súd prvej inštancie uviedol, že opätovne vyhodnotil žalobou uplatnený nárok a dospel k záveru, že tento je v celom rozsahu nedôvodný. Predmetom konania je zaplatenie sumy 87.070,33 EUR s príslušenstvom ako ceny za odber elektrickej energie žalovaným, na základe opravných faktúr č. 2211004851 v sume 24.008,88 EUR a č. 2211004852 v sume 63.045,45 EUR, a ako poplatok za upomienky 2 x 8,- EUR, vystavených dňa 2.7.2012 a 2.8.2012. Opravné faktúry boli žalobcom vystavené dňa 22.2.2012, a keďže splatné mali byť najneskôr 14. deň od ich vystavenia, ich splatnosť nastala 7.3.2012. Žalovaný sa tak dostal do omeškania dňom 8.3.2012, kedy mohol žalobca prvýkrát uplatniť pohľadávku na súde, a ktorým dňom aj začala plynúť premlčacia doba. Tá uplynula dňom 8.3.2016, a keďže žalobca podal žalobu na súd až 9.3.2016, podal ju po uplynutí premlčacej lehoty. Nakoľko žalovaný zároveň v konaní pred súdom účinne vzniesol námietku premlčania, súd nemohol žalovanú pohľadávku priznať. Pokiaľ išlo o uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie sumy 16,- za 2 upomienky,

právo na zaplatenie tejto sumy v zmysle 2 faktúr (č. 2240002924 a 2240000888) žalobcovi nevzniklo, nakoľko z uvedených faktúr nebolo zrejmé, akej konkrétnej nezaplatennej faktúry sa jednotlivá upomienka týka. Súd záverom poznamenal, že žalobca pri určovaní lehoty splatnosti na opravných faktúrach nepostupoval v súlade so zmluvou a ním určený dátum splatnosti 10.3.2012 nebol správny. Žalobca nevzal v úvahu jednak lehotu najneskôr 14 dní od vystavenia faktúry a zrejme si neuvedomil, a nezohľadnil, že rok 2012 bol prestupným rokom mesiac február 2012 mal 29 dní.

4. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý uviedol, že faktúra č. 2211004851, ako aj faktúra č. 2211004852 boli vystavené ako opravné faktúry, nakoľko pôvodne vystavené faktúry, ktorými bola žalovanému zo strany žalobcu vyúčtovaná odmena za dodávky elektrickej energie v rozhodnom období (t. j. od 1.9.2009 do 31.12.2010), boli stornované (zrušené), a to na základe reklamácií žalovaného. Obe opravné faktúry boli vydané až dňa 22.2.2012. Je zrejmé, že odvolací súd za rozhodujúci považoval dátum splatnosti uvedený v tej-ktorej faktúre, t. j. deň 10.3.2012. V danom prípade nároky vyúčtované faktúrou č. 2211004851, resp. faktúrou č. 2211004852 nemohli byť uplatnené na súde pred uplynutím dátumu splatnosti uvedeného v tej-ktorej faktúre (10.3.2012), najskôr sa tak mohlo stať až dňa 11.3.2012 a pokiaľ by žalobca podal žalobu skôr, takáto žaloba by bola predčasná, a to práve z dôvodu, že neuplynul dátum splatnosti uvedený v tej-ktorej opravnej faktúre. Pokiaľ teda žalobca podal žalobu na súd dňa 9.3.2016, urobil tak včas pred uplynutím premlčacej doby. V danom prípade bol rozhodujúci dátum splatnosti uvedený v tej-ktorej opravnej faktúre, t. j. deň 10.3.2012, pričom žalobca mohol svoje nároky po prvý krát na súde uplatniť až dňa 11.3.2012, a teda v zmysle § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka uplynula štvorročná premlčacia doba dňa 11.3.2016. Súd prvej inštancie, nerešpektujúc však právny názor odvolacieho súdu, opätovne vyhodnotil žalobcom uplatnený nárok s dôrazom na stanovenie začiatku plynutia premlčacej lehoty. Súd prvej inštancie síce čiastočne v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu za rozhodnú považoval splatnosť tej-ktorej opravnej faktúry (fa č. 2211004851, resp. fa č. 2211004852), avšak záväzný názor odvolacieho súdu nerešpektoval a od tohto sa odklonil v tom smere, že až po uplynutí doby splatnosti uvedenej v opravných faktúrach (v oboch opravných faktúrach bol ako dátum splatnosti uvedený deň 10.3.2012) sa mohol žalobca prvýkrát objektívne voči žalovanému domáhať zaplatenia evidovaného nedoplatku v súdnom konaní. Žalobca poukázal záverom na to, že na opravné faktúry vystavené až dňa 22.2.2012 sa vzťahovali VOP účinné od 1.7.2011. Na základe uvedeného navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť.

5. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že Krajský súd v Bratislave neposudzoval správnosť určenia splatnosti opravných faktúr, ale v dotknutom zrušujúcom uznesení vyslovil právny názor, že s ohľadom na charakter opravnej faktúry, nie je možné považovať za rozhodné pôvodné faktúry. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil v súlade s ustanoveniami všeobecných obchodných podmienok v časti B. Platobné podmienky, bod. 1. účinných od 1.7.2007 (teda v čase dodania elektrickej energie a v čase keď žalobca dodával elektrickú energiu žalovanému, čo bolo do 31.3.2010, čo žalobca nerozporuje). Skutočnosť, že opravné faktúry boli vystavené v rozpore so všeobecne obchodnými podmienkami nebolo zo strany odvolacieho súdu posudzované, keďže v tejto časti nebol vykonávaný odvolací prieskum. Žalovaný poukázal na to, že zmluvu o združenej dodávke elektriny zo dňa 25.10.2007 nepodpísala oprávnená osoba, a teda sa jedná o absolútne neplatný právny úkon. Do zmluvy o združenej dodávke elektriny boli dopisované podstatné náležitosti zmluvy týkajúce sa ceny, výšky a počtu záloh, resp. platobných údajov, potom ako bola zo strany žalovaného podpísaná, a teda sa jedná o absolútne neplatný právny úkon z dôvodu absencie podstatných náležitostí tejto zmluvy. Podľa žalovaného sa žalobca mohol domáhať vydania bezdôvodného obohatenia za dodanú elektrickú energiu, iba za predpokladu, že by preukázal množstvo jej dodania, čo však v konaní žalobca nepreukázal.

6. Žalobca na vyjadrenie žalovaného uviedol, že trvá na podanom odvolaní a rovnako aj na všetkých dôvodoch v ňom uvedených. Súd prvej inštancie v rozpore so záväzným právnym názorom odvolacieho súdu za dátum splatnosti tej-ktorej opravnej faktúry označil iný (skorší) deň ako ten, ktorý bol uvedený v predmetných faktúrach. Žalobca v tejto súvislosti poukázal tiež na to, že súd prvej inštancie vychádzal výlučne z ustanovenia časti B. Platobné podmienky, bod 1. Všeobecných obchodných podmienok žalobcu účinných od 1.7.2007 (ďalej aj len ako „VOP účinné od 1.7.2007“), pričom sa bez akéhokoľvek zdôvodnenia nezaoberal, resp. nevysporiadal s ďalšími skutočnosťami a predloženými dôkazmi, na ktoré v konaní poukázal žalobca, a to najmä s predloženými Všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu, ktoré nadobudli účinnosť dňa 1.7.2011 (ďalej aj len ako „VOP účinné od 1.7.2011“), a ktoré boli platné a účinné v čase vystavenia opravných faktúr č. 2211004851 ako aj č. 2211004852, a

teda v zmysle a podľa ktorých boli tieto opravné faktúry vystavené. Za účelové považuje žalobca tiež tvrdenie žalovaného, že príslušná zmluva o združenej dodávke elektriny v čase jej uzatvorenia neobsahovala niektoré údaje, uvedené nemôže mať za následok neplatnosť zmluvy. V nadväznosti na uvedené je bezpredmetné tvrdenie žalovaného o tom, že žaloba sa v konaní mohol domáhať iba vydania bezdôvodného obohatenia za dodanú elektrickú energiu.

7. Žalovaný k vyjadreniu žalobcu uviedol, že právny názor žalobcu, že je potrebné aplikovať na dodávanie elektrickej energie za obdobie od 1.9.2009 do 31.1.2010 VOP účinné od 1.7.2011, je v rozpore so zákazom retroaktivity ako aj so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Výkon takého práva nemôže používať právnu ochranu. Tieto obchodné podmienky upravujú vzájomné vzťahy medzi žalobcom ako dodávateľom elektrickej energie a žalovaným ako odberateľom pri dodávkach elektriny žalovanému.

8. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods. 1, bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3, C.s.p. oznámený na úradnej tabuli Krajského súdu v Bratislave dňa 21.11.2022. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, s dôvodmi odvolania žalobcu, vyjadrením žalovaného, odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu proti rozsudku nie je možné vyhovieť.

9. Podľa § 387 ods. 1, C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2, C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako celého obsahu spisového materiálu a odvolania žalobcu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, a vec i správne právne posúdil, svoje rozhodnutie náležite, podrobne, logicky odôvodnil. Odvolací súd preto konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku a stotožňuje sa s dôvodmi v ňom uvedenými a v celom rozsahu na ne poukazuje.

12. Podľa názoru odvolacieho súdu bolo súdom prvej inštancie jasne, zrozumiteľne a vyčerpávajúco posúdený začiatok, plynutie a ukončenie premlčacej lehoty v súlade so zákonom ako aj s VOP účinnými od 1.7.2011. V prípade vzniesenia námietky premlčania sa súd pred posúdením dôvodnosti podanej žaloby a dokazovaním musí vysporiadať s takto vznesenou námietkou. V prípade, ak je námietka premlčania dôvodná, je na mieste žalobu zamietnuť, pretože premlčaním nároku pohľadávka nezaniká, ale nie je ju možné v konaní žalobcovi priznať rozhodnutím súdu. Súd prvej inštancie dospel k názoru, že nárok je premlčaný a tento názor náležite a vecne správne odôvodnil. S odôvodnením súdu prvej inštancie sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a nie je na mieste argumentáciu súdu prvej inštancie opakovať.

13. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil, keďže neboli naplnené odvolacie dôvody uvádzané žalobcom.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2, C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1, C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1, C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).